

mændene, ikke fundet Betænelighed ved tillige at give dem Myndighed til at affige Kjendelser, naar Parterne ere enige om at ønske dette.

Ved Gjenindsættelsen af Blandsynsmændene for de mindre offentlige Blandløb vandt Lanken om en gennemført Adskillelse af disse Blandløb og Hovedvandløbene, der allerede tidligere var kommen tilorde i Udvalget, fornyet Styrke. Man fremhævede de praktiske Ubequemmeligheder, der fulgte af, at Sogneraad og Synsmænd, Amtsraad og Landvæsenkommissioner skulde af Forslagets fælles Paragrafer udsøge de Bestemmelser, som særlig vedkom enhver af dem, ligesom paa den anden Side de paagjældende Private vilde have at arbejde med et Lovstof, som var gennemvævet med Regler, der vare dem uvedkommende, og hvoraf de ikke uden Besvær vilde udfinde de Forfrister og de Autoriteter, som havde Interesse for dem. Et Underudvalg blev nedsat med det Hverv at forelægge Udvalget et Udsat til den nævnte Adskillelse. Men efterat Underudvalget havde tilendebragt sin Opgave, blev det klart, at de to Afsnit maatte indeholde en saadan Mængde af Gjentagelser, at Forslaget derved vilde blive besværet og vidtløftiggjort i en anden Retning udover, hvad Udvalget kunde anse for tilraadeligt. Man mente derfor at burde blive staaende ved Lovforslaget og indskrænke sig til at raade Bod paa de anførte Ulemper, saavidt som dette kunde naaes ved en skarpere Deling af de forskellige Materier. Til den Ende har man foreslaaet Regulativets Affattelse udfordret fra Blandløbenes Regulering, hvormed det i Virkeligheden Intet har at gjøre. Medens Regulativet er en Indregistrering eller Protokollering af de for Blandløbene gjældende Vilkaar og Regler, er Reguleringen derimod en ved Synsmænd eller Landvæsenkommissioner med en Slags judiciel Virkning truffen Afgjørelse af disse Vilkaar og Regler, der kun forsaavidt har noget Berøringsspunkt med Regulativet, som det jævnlig vil hælde, at man ved dets Redaktion bliver opmærksom paa Mangler og Ufuldkommenheder, som man deraf tager Anledning til at søge afhjulpne ved Regulering. Skjøndt Regulering og Vedligeholdelse paa lignende Maade ere ganske uafhængige Materier, har man dog i det Slægtskab, der nødvendig maa være tilstede mellem mangfoldige af de herhenhørende Regler, vedrørende Arbejders Udførelse, Byrders Fordeling m. v., fundet en antagelig Grund til at bevare den i Forslaget fulgte Forbindelse. Derimod synes det klart, at Afsnittet om Vandværkers Anlæg naturligt hører sammen med det ensartede om Vandværkers Nedlæggelse og derfor bør henføres til dette og fjernes fra Reguleringen, hvormed det kun har en tilfældig Sammenhæng.

Et andet Punkt, der har været Gjenstand for særlig Overveelse, er den Indflydelse, som Forslaget — ganske vist heri følgende det i den nuværende Lovgivning anviste Spor — tildeeler de kommunale

Bestyrelser. Den rette Opfattelse af de Blandløbene vedrørende Rettsforhold turde være den, at disse Rettsforhold efter deres Væsen ere af privatretlig Natur. Mellem et Blandløb, der helt flyder paa en enkelt Mands Grund og følgerlig udelukkende er hans Raadighed undergivet, og paa den anden Side Blandløb, der bære et større Antal Eiendomme, er der i Virkeligheden ingen anden Forskel end den, der følger af det større Antal Interesserede. Af det naturlige Interesse-Fællesskab, der bestaar mellem disse, flyder for den Enkelte visse Rettigheder og Byrder, som række udover hans Eiendoms Grændser, men Blandløbet bliver ikke derved en offentlig eller kommunal Sag; de med samme forbundne Interesser ere altid knyttede til en bestemt paavisselig Kreds af private Personer og vedkommer ikke Andre eller Publikum i det Hele. Den simpleste Udøvelse synes nu at være, at dette naturlige Interessentskab gennem Organisation og Vedtægter uddannes til et lovbundet. Denne Vej er vor Lovgivning imidlertid ikke gaaet. Den har valgt at stille de kommunale Myndigheder i Spidsen for de paagjældende Interessentskaber og gjøre dem til Repræsentant, delvis til Herrer, over de fælles Interesser. Trods de Indvendinger, der imod denne Ordning kunne reises, ikke blot fra de paagjældende Interessenters Side, men ogsaa og ikke mindst fra de kommunale Råders Standpunkt og fra Genlynet til de kommunale Bestyrelser Overbeholdelse, miskjendes det dog ikke, at gode praktiske Grunde støtte den saaledes indslaaede Vej, og at der paa denne Maade er vundet Resultater, som maaske vanstelig har ladet sig opnaa, naar Alt havde været overladt til det private Initiativ. Men om det omhandlede kommunale Formynderskab saaledes end i sin Tid har været paa sin Plads og endnu ikke lader sig undvære, har Udvalget dog paa forskellige Punkter ment at burde drage de virkelig Interesserede, Sagens rette Parter, noget nærmere til disse Sagens Afgjørelse og derigennem forny Bevidstheden om, at det dog tilsidt er private og ikke offentlige Rettsforhold, om hvis Ordning der her er Tale.

Man har i den Henseende lagt mindre Vægt paa de Benævnelser, Forslaget giver Blandløbene. At de kaldes „offentlige“ kan formentlig ingen Betænelighed vække, da Lovforslaget selv forklarer denne Betegnelse som et Udtryk alene for den eiendommelige Rolle, der under Navn af Tilsyn er tildelt de kommunale Autoriteter. Og forsaavidt det i Udvalget har været under Omtale, at forandre Navnene til henholdsvis Amts- og Sognevandløb, synes dette som en Tilnyttning netop til de kommunale Inddelinger ikke at svare til Hensigten. Udvalget er derfor blevet staaende ved Forslagets Benævnelser, men har søgt den anførte Tanke gennemført i Indholdet af de paagjældende Bestemmelser. De af Udvalget foreslaaede Endringer til §§ 3, 4, 8, 15, 16, 28,